

PRASE

HRAVÝ A CITLIVÝ NEPOSEDA

Prastarým lesem se rozléhá dupot, praskání větví a kvikot. Ze stínů vystupuje statný tvor s mohutnou hlavou, hustými štětinami a čtyřmi ostrými špičáky určenými k souboji. Kdo to je? Prase divoké neboli divočák. Předek prasete domácího a mimo jiné milovník bahenních koupelí.

TO JE
RODINKA.

A MÁM TĚ!

SETKÁNÍ
S ČLOVĚKEM

A PAK PŘIŠEL ČLOVĚK

Lov divočáků kreslili lidé na stěny jeskyní už v pravěku. O něco později je začali chovat v ohradách nebo ve stádech. Tak se postupně stala z divočáků prasata domácí. Lidé v Evropě je nechávali od jara do podzimu volně v lese, v zimě většinu zabili kvůli masu a tuku. Dnes žijí prasata převážně ve vepřinech a na sluníčko se dostanou málokdy.

PŘEŽIJÍ TI NEJMÉNĚ VYBÍRAVÍ

Prase miluje houby, ořechy, ovoce, hmyz i drobné živočichy, ale vystačí si s rostlinami nebo kořínky. Jako všežravci se mu daří kdekoliv, kam ho člověk zavede. Prasata tak žijí po celém světě, ale liší se od sebe velikostí a barvou.

PODOBNOST SE NEZAPŘE

Prase je člověku podobné víc, než byste čekali. Sdílí s námi 98 % DNA! To si můžeme představit jako návod uvnitř našich těl, který určuje, jak budeme vypadat a jak má naše tělo fungovat.

MÍSTO NA VÝSLUNÍ

Potuluje se i bájemi, pověstmi, pohádkami a mytologií. Lidé si ho spojovali s plodností, hojností nebo se štěstím a poctivostí. Soubojem s kancem zase hrdinové mýtů prokazovali svou sílu a statečnost.

PRASE
DIVOKÉ

